

Poulsgaard (FP):

Med risiko for at blive kaldt kynisk vil jeg alligevel imødegå dette forslag, for det her er kynisme i allerhøjeste gear. Jeg vil bede hr. Carsten Andersen læse to bøger: »Den herskende klasse« af afdøde professor Dich og »Den sociale komedie« af adjunkt Steen Steensen, Ranum. Undervisningsministeren har også skrevet noget i samme stil. Det er klart, SF lover og lover, de skal også have nogle vælgere til at hoppe på limpinden, det her er beskæftigelse, og det er noget, der er godt. Det er søren spilleme ikke godt for dem, der skal hjælpe – nå ja, man bliver gal over sådan noget, der skal serveres heroppefra – men det er godt for dem, der skal ansættes fra den herskende klasse. Så får vi endnu flere arbejdsløse i den gruppe, man vil hjælpe, for hvem skal betale den herskende klasse? Det skal skatteyderne.

Jeg kan huske, da mit parti var et stort parti, da blev vi gang på gang herinde, når vi stillede forslag, bebrejdet, at vi spildte folketingets tid. Vi er alt for pæne over for den herskende klasse. Vi er alt for pæne over for SF. Det er så usmageligt stemmekøbsfiskeri det her og en sådan leflen for den herskende klasse, at man tager sig til hovedet. Og så skal man, fordi man ikke er enig med forslagsstillerne, beskyldes for kynisme, og jeg ved ikke, hvad hr. Carsten Andersen kunne få sig selv til at sige. Han talte om kolde økonomiske kendsgerninger. Ja men, hr. Carsten Andersen, hvor har man afskaffet pengene i verden? Jeg ved ikke, om de røde khmerer forsøgte på det, men hvor har man ellers afskaffet pengene? Det er simpelt hen en kendsgerning, at der skal kroner og øre til til at betale for det, og det er altså den generation, vi har pantsat til op over skorstenen, der nu yderligere skal pantsættes.

Hvis vi nu tænkte os, at man fik dette forslag igennem, hvad var så den næste gruppe? Hvad så med de landmænd, der går konkurs på grund af de høje skatter og andre ting, og som bliver arbejdsløse omkring de 50 år? Skal vi så have 4 ansat i kommunen til at hjælpe dem?

Man kunne blive ved. Hvad med den enlige kvinde over 45 år, som også er dårligt stillet? Hvad med hende? Vi kunne blive ved, og vi kunne blive ved. Det er kynisk stemmekøbspolitik, der kun tilsigter et eneste for-

mål: de høje akademikere, der stemte på os, skal vi også skaffe beskæftigelse til. Nu, hvor børnetallet er faldet, så der ikke er brug for så mange af dem, må vi finde andre beskæftigelsesmuligheder. Men det hjælper ikke de kvinder, man angiver at man vil hjælpe.

Vi vender os med afsky imod den slags metoder.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Poulsgaard spørger, om vi kan blive ved og ved og ved. Når det drejer sig om kvindearbejdsløsheden, håber jeg da, at vi kan blive ved og ved og ved, for problemet med den er, at den bare vokser og vokser og vokser, og i og med at den vokser, fordufter de tanker, ideer og visioner om en kvindefrigørelse, som vi drømte om for nogle få år siden, for uden tilknytning til arbejdsmarkedet, afhængig af en mand og hans løn er fremtiden ikke strålende for nogen kvinde, hvad enten hun er 20, 30, 40 eller 50 år.

Jeg har fundet nogle tal frem, der belyser udviklingen i kvindernes arbejdsløshed. I januar 1983 havde vi 145.500 arbejdsløse kvinder. Det var 12,7 pct. Vi har 159.000 arbejdsløse kvinder et år efter. Det er 13,8 pct. Det er en stigning på 9 pct., hvad kvinderne angår, mens mændenes arbejdsløshedsprocent blot steg 0,02. Sammenholder vi tallene med oktobertallene, voksede kvindearbejdsløsheden 17 pct. i den periode, hvor mændenes voksede 1 pct. Der er altså et klart mønster. Kvindernes arbejdsløshed er galoperende frem mod en situation, hvor kvindefrigørelse bliver noget, der ligger på Månen. Der kan vi jo ikke komme op endnu. Da jeg ønsker at være frigjort, vil jeg altså blive ved og ved og ved, selv om der er nogle, der siger, at det skulle være at udnytte folketingets tid.

Kigger man på heltidsforsikrede i den aldersgruppe, det drejer sig om, havde de unge mænd en arbejdsløshedsprocent på 18,7 mod kvindernes 22,5 i alderen 18–19 år, og tallene er ikke spor bedre i alderen 20–24. Der var mændenes 17,3 pct. mod kvindernes 23,7 pct. Det er såmænd slet ikke det værste. Det bliver værre endnu, for vi ved, at ca. dobbelt så mange af de arbejdsløse unge kvinder som af de arbejdsløse unge mænd slet ikke er A-kas-seforsikrede, fordi de ikke frød for deres arbejdsløshed har haft en tilknytning til ar-